

Glasilo Prekmurških Slo-
vencov. Cena na leto 20
K., na polleta 10 K., na
štrintleta 5 K. Urednik i
izdajatelj Klekl Jožef vp.
pleb. Črenšovci Prekmurje

NOVINE

Rokopisi se ne vrnejo.
Oglasi (ser. ti) se sprej-
mejo. Cena za eden kv-
dratni centimer 1-50 fil.
za ednok, za večkrat
popust.

60 milijon dobička.

Nad 60 milijon čistoga dobička bode v svoj žeb djala Ujlaki Hirschlerova lesena trgovina v Dolnji Dobravi. Štara je — kak od narodni krogov čujemo — dobila od belgradske vlade dovoljenje, ka de smela izvažati les iz Prekmurja z kobiljanske gošče. Proti tomi nasilji kem najenergicneje protestiramo. Nam je vlada prepovedala sekanja lesa v gozdovji brez dovoljenja, a toj velkoj lesnoj trgovini je pa prigodila, da slobodna izvažala 25.000 m³ stavbenoga lesa. Neki agent tukaj v Prekmurji je te vesti raznašao, da Uj. H. tvrdka (ceg) za dosta pogata in ma z kem mazati v Belgradi. A lepa vlada, štara tak dela v korist svojemi ljudstvi! Nam se hiše poderajo, škednov neimamo, da ne dobimo lesa, s kem bi si je gradili. Zima se približava, za drvaješe ljudstvo ne poskrbljeno. Mi najzmrazvlamo pozimi, dokeč ta trgovina si z mastnemi dobički žepe napunjavle.

Samo pri tom kupivanji dobi več kak 60 milijon čistoga dobička Ujlaki-Hirschler. Računajmo samo! Ujlaki-Hirschlerova tvrdka je dobila dovoljenje za zvažanja 25.000 m³ obdelanoga, stavbenoga lesa. M³ za 14 K. 350.000 K. Zdej žaganomi lesi cena za m³ 2600 K. I tak dobi tvrdka za njega 65 milijon K. Če z te cene vkrajzemo stroške zažaganje i prevoz lesa in kupno ceno 350.000 K ostane ešče vedno več 60 milijon čistoga dobička Ujlaki-Hirschlerovi trgovini. Lep dobiček brez vsega truda.

Za takšem gospodarstvom sledi samo žalosten polom. Gošče za 10 let po takšem v Prekmurji na nikoj pride. Ali zna naša vlada, ali civ. komisar za to, do so kobiljančarje velki del mlade gošče kakše 20 let stare ščista dolsposekali samo zato, da njim pašnik in njive trbej. Gozdovje v Prekmurji je pod državnim nadzorstvom. Ali more biti se to zgodilo z dovoljenjom nadzornika veleposestva herceg Esterházy-ja? Te je to žalostno nadzorovanje! Če je gozdovje z večšim delom v Prekmurji last grofoski in hercegovski veleposestnikov, zato je le ne čakijova slama, v štero bi se vsaki lahko zapletao — brez kaznovanja.

Na prekmurški misijon je Bakovska občina v Celje poslala julija 31. — 95 koron.

Slavnost v Bogojini.

Na angeljsko pedeljo dne 28. avgusta je bio v Bogojini lep svetek za celo faro in tudi za vse sosednje fare. Imeli smo veliko in lepo prireditev, eden veliki tabor, kakšega je ešče v Bogojini ne bilo. Nad osem jezer nas je prišlo vküper. Po velki sveti maši, se je vršo tabor pred cerkvov. Govor so držali dolnjelendavski župan Božidar Sever, štari so vse navzoče v imeni naše krščanske narodne stranke, kinečke zveze in v imeni zveze županov najlepše pozdravili. Govorili so poteti od krščanskoga prepričanja, od našega lepoga slovenskoga materanoga jezika, potem razložili gospodarske zadeve, štere imamo v Prekmurji najbolj potrebno. Zahtevali smo vsi, ka gda pride tista komisija, ki šče štampati našo živino in voze; da more na več vekših krajov priti, da našim ljudem ne boje trbelo hoditi več dni daleč in zabavavo trošiti penez in časa. Govor, ki je dale kak edno vuro trpo, so vsi navzoči z navdušenjem got vzeli. Potem je govor držo načelnik domačega Orla, br. Horvat, ki je v lepih rečah pozvo vse dečke, ka se naj pridružijo Orlom, štari ščejo napraviti iz naših prekmurških dečkov veselje, pa dobre krščanske može. V imeni prekmurškega orlovskoga okrožja je pozdravo vse zborovalce načelnik okrožja brat Erjavc, in je v svojem govoru pokazo, da so se sadovi mariborskoga orlovskoga tabora že začeli kazati. Povsod po Prekmurji je v orlovskih društvi mlado, novo življenje in veselje do dela. Vrli predsednik domačih bogojanskih Orlov, Franc Bajlec je skončo zborovanje z zahvalo vsem, ki so v tak obilnom številu vküp prišli in vsim govornikom, potem naznalo, da je popoldne velika veselica.

Drugi del se je vršo popoldne. Taki po večernicah so Orli z muzikov naprej odkorakali kak koražni soldati k telovadbi, štara je bila na velikom travniku pri državni cesti. Za njimi je šlo nad jezero ljudi. Telovadba je bila jako lepa, posebno so se vsim dopadnoli mladi Orli naraščaj, ki so vsem pokazali, da že več znajo, kak smo si odnjih sploh mislili. Zatem je bila igra „kmet Herodeš“ in „Dva glüha“ štero so igrali tudi domači Orli. Tudi igra je dobro vöprišla.

Ivanjska godba je vmes lepo igrala. Na konci je še spregovorilo župan Božidar Sever, ki je pohvalo nastop in igro, pa želej mladoj orlovskoj organizaciji mnogo uspehov. Pozdravo je tudi navzočega g. profesora dr. Kimovca iz Ljubljane, štari so v Prekmurji in nabirajo pesmi, in so se tudi vdeležili bogojanskoga tabora. Bogojanskoj fari, bogojanskomi Orli pa vsi od sra častitamo za nedeljsko slavnost. Orel v Bogojini je steni pokazo, da je prvi v Prekmurji. Le koražno naprej, fantje bogojanski. Z nami je Bog in naše ljudstvo!

Shod kmetske zveze v D. Lendavi.

V nedelo 5. sept. je imela kmetska zveza dolnjelendavskoga okraja svoje zborovanje. Nameravali smo, da bi se vršilo zborovanje priklopeli sv. Trojstva pod milov nebov, a slabo vremen nam je to nedopustilo. Zato se je shod vršo v prostori mestne državne šole. Či glüh ka je skoro celi den dežalo, pa li dosta ljudi vöpr priklopilo od vseh krajov ešče z deleče bogojanske i tönjske fare so bili tam. Velka soba meščanske šole je bila nabito puna. Vnogh so ešče na tolaši stali i poslušali.

Shod je otvorilo g. B. Sever, dolnjelendavski župan, predsednik kmetske zveze. Prirčno pozdravi navzoče i potom da reč g. Pušenjaki, nadrevizori iz Maribora, ki so govorili od gospodarskih zahtev Prekmurcov. Potem g. Žebot uradnik in tajnik kmetske zveze, so lepo razložili cilin fundament kmetske zveze. Kmeti se morejo z družiti. V združnji je moč. Ka en pa dva nemoreta dosegnoti, lahko dosegnajo vsi vküper. Na kakšen fundamenti pa more biti ta združitev? Samo na podlagi krščanske vere. To je najbolj stalen fundament. Ki ne zida na toga, on v zrak zida in hitro se vküp podere vse.

Potom so govorili g. dr. Slavič, profesor vseučilišca iz Ljubljane, od boljše vizma. Zakaj je nastao i zakoj se tak dugo drži boljše vizem na Ruskom? Zato, da je kmetsko ljudstvo ne bilo vučeno vu gospodarskom in političnom deli i ne je bilo organizirano. Mi ne smemo tak biti. Mi se moremo včiti in organizirati v kmetsko zvezo.

I da je prišlo tudi dosta vogrski kmetov, ki so slovenski ne razumeli, na slednje so njim g. Lejko, kaplan iz Beltince en navdušen govor držali po njihovom domačem vogrskem jeziku, šteroga je ljudstvo z velikim veseljem i navdušenostjo sprijalo.

Nazadnje je g. Sever predsednik kmetijske zveze zaključil lepi shod in se zahvalo govornikom za njihov trud tak i tudi vsem nazočim. Ljudstvo je z velikim navdušenjem in hvaležnostjo v srci do svojih organizatorov v najlepšem redi razišlo.

Glasi.

Velka lübezen „demokratski gospodov.“

K iz premembi pokrajinske vlade, v štero je stopo tudi liberalni-demokrat, dr. Žerjav, pripomni „Prekmurski glasnik“, da je to za nas Prekmurce jako važno, ar prej g. Žerjav z odpretimi rokami čaka, da bo rešüvao naše zadeve; pa še celo tak, ka nede trbela, da bi je prle odobro g. Sever, župan Dolnje Lendave. Celoj stvari se smejemo, ar nevemo, ali gospodje okoli „Prekmurskoga glasnika“ resan mislijo, da ne poznamo dra. Žerjava od pet do glave, ali se pa očivesno z naših zadev norca delajo. Predobro znamo, kelko je napravo za nas. Živo

se še spominamo nesramnosti, štero je pokazao té pristeno „demokrat“ proti nam Prekmurcom, kda smo šli v zadevi rešenja Prekmurja k vladi v Ljubljano. Prosili smo za audijenco; sluga nas prijavi; odgovor: „Gospod ima važne zadeve za opraviti“. Povemo vzrok prihoda i zvoja poprosimo, da nas zasliši. Sluga se je povrno z odgovorom, da g. nema časa. Malo smo še posideli i ovo — šli so trije gospodje s püklavimi nosami od g. podpredsednika. Nevemo, kakše zadeve misli g. Žerjav za važne, samo to smo povzeli z govora gospodov s püklavim nosom, da so z Zagreba i so rešüvali pri njem nikši „ghešeft“.

Či pomislimo, da je ravno v tom časi g. Sever bio, za volo svoje požrtvovalnosti za Prekmurje, na Vogrskom internirani i bi ga Mažari skoro obesili, itaki vgonimo, štero srce bije toplejše za Prekmurce, ali tisto v kaputi g. Sevra, ali pa ono v fraki „demokrata“ Žerjava. Le priporočajte nam še gospodje iz Sobote več liberalnih kavalirov, da njim zbijemo krvenko z obraza i dokážemo, na kelko njim smrdi krščansko Prekmurje.

Gospod civilni komisar dr. Lipovšek je odisao na tritedenski dopüst. Nadomestüje ga g. vladni koncipist Kosi.

V Dolnji Lendavi je podpolkovnik Lukič konfisciro znova eden

avtomobil od mariborske eskomptne banke. Če bode tak šlo, nobeden avtomobil ne bode vüpo v Lendave priti.

Šolske sestre so prišle v Beltince, da prevzemeje včenje šolske mladine. Kak vojaštvo mali građ sprazni, odprejo gospodinjsko solo, to je včile do naše deklice kühati, prati, šivati i vsako drugo potrebno i hasnovito delo za dekce, štero znanje je več vredno kak jezerke herbije. — V Soboti, naj se sprazni od vojaštva hiža, taki začnejo voditi tudi šolski vrtec (ovodo).

Na krst decé i prekmurske dijake so darüvali po eden eden dolar (dolar smo zmenili po 67 K. v D. Lendavskoj hranilnici): Žižek Martin z Črenovec (na krst Martina i Treze), Radošič Števan z Trnja (na krst Števana i Kate) Kocet Ivan z M. Polane (na krst Ivana i Ane) Salaj Ivan z Črenovec (na krst Ivana i Mariče), Koštric Martin z Žižkov (na krst Augustina i Treze), Hozjan Matjaš z Črenovec (Kavašov) (na krst Matjaša i Manke). Rajtar Martin pa Bara z Črenovec sta samo na Krst Martina i Bare darüvala eden dolar, na dijake nej. V küp 13 dolarov. Penezi odposlani v Ljubljano za krst klaverovoj družbi i zročeni za dijaka Horvat Ivana z Žižkov, od koga so prošeni.

Podlistek.

V Št. Vidi.

Sedi se dobra düša v Lendavi na vlak pa se pelaj z nami! Dosta nas je že: stari, mladi, ženske i moški z mešano, ali pridi samo, ti potišnemo mesta pa se radij z nami. Pelali mo se v prestolico Slovincov v belo Ljubljano.

— Joj! — vikneš, to so pa vsi poznanci naši. Te debeli gospod je z Sobote, te mali naš sosed, — oni pa z debelimi mostači so tudi poznati. Vsi so naši Prekmurski učitelji.

— Kama pa, gospodi?

— V belo Ljubljano, da se navčimo jezik naših slovenskih bratov, da spoznamo život slovenski onkraj Müre i Drave, da spoznamo vsem nam drago Slovensko zemljo.

Že smo prek železnoga mosta pri Srdišči, tü se začne Medjumurje! Bogata zemlja, od pridne roke obdelana; bistri, krepki narod jo gospodari, naši brati, Medjumurski horvatje. Da pa prek Drave prideš, to je prvo ka ti oči zamerkaajo, da je tü nikaj vse inači kak prinasa. Röd, čistoča te pozdravi od vsake strani kama samo pogledneš. Zadovoljne lice, pošteni

obrazi te pozdravijo na stanicaj, (äll.) po-leg proge i vsepovsedi. Dozdaj ravna zemlja se zdigava, zeleni logi pokrijejo goré, s črepom pokrite hižice, rožice v oknaj, räd, lepota, krasota prirode te pozdravijo, gledaj se ali pa ta. Na bregaj razvaline, ostalki Bog zna kak staroga cajta v dolinaj pa dimnjaki fabrik kak na nébo kazajoči prsti te opominjajo, da je tü zemlja nej tak rodna kak prinasa, na polji nema dosta dela ljudstvo, ali si zato ne dehe na križ roké, — pridno dela v fabriki, poskrbi se za tebe tudi Prekmurski brat, da boš meo železo, gvant, škeri.

— Celje je že za nami, Zidani-most tudi. Vse takša mesta so to, kje bi več dni odo človik pa ne bi bio pun z razgledavanjem. Neba se mračí, sunce zahaja, žutkaste, blisteče zlate zvezdice se prikažejo, goré pa kak v črnkasto oblečene strahote nas gledajo mrzli vöter piha prek odprejte okne v vlaki, nepoznata bojazen se séde na prve veséle obraze.

— Ka pa bo z nami, či nas nišče ne čaka?

Bi pravo brez vole idemo okoli 10 vöre yö z vlaka.

— Ljubljana! Ljubljana! — se čüje glasno.

Dobro, dobro, ali kje mo spali?

Malo verni se pomérijo da se nam predstavi nisoki, že po obrazi se lejko sodi, da dobro düšni človik, župnik. Zvedimo, da so oni ravnatelj naše sole.

— Bog vas živi. — Prekmurci, bratje, mili gosti naši.

Za sakšegamajo dobro reč, toplo roko, na pitanje z srcá prišel odgovor.

Že vas celo poldne čakamo. — pravijo, — večerja je že davno gotova, stan poskrbljen, vozi pri roki. Trüdni ste, znamo, zato hajde! — Na kola pa idemo. Šent Vid, kje je naš zavod je samo na ništerne korake daleč odtec.

Prejšna žalost, bojezen edleti kak da bi jo odpihno nekaj. Veseli so pali obrazi. Či nebi tak trüdni bilij, bi spevali tudi.

Pred velikimi vratami v zavodi nas gospodi profesorje čakajo. Vsi dühovniki. Vsi ljubezni, dobri proti nam že v prvom hipi. Na pomoč ségne profesorska roka, či štera gospa ali gospod težko stopi dol z voza. Kufre nam z rok zemejo, nosili bi je sami, či bi njim püstili.

V velikoj veži kep stoji Divice Marije, okoli nje cvetje.

— Nebeska Mati, tü Ti gospodariš, zato de nam dobro! — to si mislimo, pa vsaki tak čüti, da je domá. J.

V D. Lendavi se odprla 2 razredna meščanska šola. Imenovana je za profesorico gđc. Anica Kollarš iz Pertoče z Prekmurja. Počasi se otvori tudi šolski vrtec za malo deco pod voditeljstvom sestre Pavlove.

Železnica M. Sobota—Ljutomer—Ormož. V Maribori 25-ga avg. se je vršilo zborovanje za graditev te železnice. Nazoči je bil tudi g. civ. komisar za Prekmurje dr. Lipovšek, g. okr. glav. dr. Lajšič, dr. Pirkmaier z Ptüja in trije inženirje švicarskoga društva, štero društvo bi prevzelo graditev i financiranje železnice. G. Viktor Kukovec iz Ljutomera je naglašao potrebo te železnice iz gospodarskih razlogov in je izjavo, do vojaška oblast tudi zahteva to važno strateško železnico. Drugi načrt je, da bi železnica šla M. Sobota—Št. Lenart—Maribor. Dobro bi bilo si že enkrat pogovoriti v Prekmurji tudi, ka štera železnica bi bila za nas naj važnejša. Radujemo se, da je to delo že ednok prišlo na dnevni red i da so merodajni krogi tudi spredvidili, ka brez te šterešče železnice Prekmurje obstajati nemore. In vüpano se tudi, da zdaj že ne ostanemo samo pri dnevom redi, — nego tudi začnemo z delom.

Dom i svet.

Jugoslavija. V narodnom predstavništvu je sprejeti volilni zakon, to je zakon za odebiranje poslancov. Glasovalo je skupno 166 poslancov in za volilni zakon 143, proti 23. Pri deželnoj vladi v Ljubljani smo dobili tri nove poverjenike. Ti so: Dr. Pitamic za notranje zadeve, dr. Žerjav za pravosodje in dr. Ravnihar za socialno skrb. „Mala antanta“ se osnovala. K tej maloj antanti slišijo Jugoslavija, Češkoslovaška in Rumunija. Te tri države so v zvezo stopile za obrambo svojih mej in za svoje državne interese. Bolgarija in Austrija tudi šteta k coj stopiti, Bolgarija je že svojega zastopnika poslala v Belgrad. Vogrska de naslednje prisiljna tudi v zvezo stopiti. V Albaniji mamó boje z arnavti, ki so prekoračili našo mejo, a njihov napad je odbiti i naše čete prodirajo v Albanijo. Albance vodijo italijanski oficirje. Na Koroškem de se ljudsko glasovanje vršilo 10-ga oktobra. Tak je odločila plebiscitna komisija. Glasovanje ide za to, ali se te del Jugoslavije odloči k njej, ali pa k N. Austriji.

Italija. Na Taljanskem so velki nemiri. Delavci se puntajo. V Milani so delavci edne tovarne (fabrike) v štrajk stopili i neščo delati. Italijanski kralj je odišao v Kannes k Nikiti, k črnogorskomu ekskralji, da si pogo-

varja ž njim od albansko-črnogorskoga vprašanja. Italijanski ministerski predsednik, Giolitti se odpelal v Piemont, kje se sreča z francuzkim min. pred-sednikom Millerandom.

Rusko-poljska vojna. Položaj v slednjem časi se za boljše vike pobogšao. Poljski napadi so henjali i zdaj palik boljše viki začajo prodirati. Poleg ništerni poročil so že zavzeli Lemberg. Grodno in Bialostok v boljše viki rokaj. Poganja za premirje do se nadaljavala v Rigi. Poljaki so v teh ofenzivi zgrabili 107,000 Rusov, 50,000 jih pa mrtvih ali teško ranjenih ostalo na bojišči, do 30,000 jih je pa prekodišlo na Prusko.

Vogrsko. Na vogrskom vse silje pod zapor vzeto. Brez dovoljena vlade nemore nišče nikaj odati i te samo po maksimal cení. V parlamenti je sprejeti novi davčni (porcijski) zakon, poleg šteroga se zemelska in hižna porcija podigne na desetkratno danešnje porcije. Službeni davki pa na 100 krat vekšo. Ki je do zdaj plačüvao 5 ali 8 K. potem bo 500 ali 800 K. plačao. Pa poleg teh velki davkov itak majo 10 milijard deficita. Na vogrskom teda tudi ne med! Bio je tudi sprejeti zakon šibanja ali bota. Ki kaj prikaca, dobi 25 botov.

Dari Amerikancov na Črensovske zvone.

Dnes tjezen smo objavili črensovske i žižkovske darovnike na zvone. Zdaj pride drugi na vrsto. V tiskarni so žižkovske darovnike za zvone pomotoma med naročnike Novin štampali. Njuvi dari so na zvone. Novi darovniki so tej na zvone:

Z Bistrice. Po 10 dolari: Lebar Jožef, Vučko Ivan, Kelenc Martin, Markoja Anton, Černjavič Ivan i žena. Po 5 dolari: Antolin Ana, Kreslin Štefan, Kreslin Jožef, Herman Jožef, Šümen Jožef, Vučko Ivan i žena, Pintarič Štefan i žena, Vučko Martin i žena, Kohek Štefan i žena, Markoja Ivan i žena, Vučko Matjas, Maučec Ivan, Kohek Ivan i žena, Špiclin Štefan i žena. Po 2 dolara: Pintarič Ivan, Hren Janoš i žena, Hozjan Jožef, Raduha Ivan i žena, Vučko Štefan. Po 3 dolare: Gyura Martin i žena. Po 1 dolari: Raduha Martin, Žalig Marija, Špiclin Ana, Copot Ivan i žena.

Z Trnja. Po 15 dolari: Sobočan Jožef. Po 13 dolari: Marič Štefan. Po 10 dolari: Varašaneec Martin, Hozjan Andraš, Radošič Štefan, Sobočan Martin, Hozjan Ignac. Po 5 dolari: Kocet Štefan, Horvat Štefan (žodošov),

Sobočan Štefan, Hozjan Marko. Po 2 dolara: Horvat Martin (žodošov), Horvat Ana (žodosova), Peterec Franc. P 1 dolari: Krampač Matjaš, Hozjan Marija.

Z zvünskíh far: Jurjovec Franc (Kranjac) 5 d., Žalig Martin z Polane 5 d., Pucko Štefan z Turnišča 5 d., Gjörkös Ivan z Nédilke 5 d., Prša Štefan z Polane 3 d., Zver Matjaš z Polane 1 d., Oblaj Franc z Štrükovec 1 d.

Najnovjše.

Automobilno zvezo nameravajo ustanoviti v Prekmurji med D. Lendavov—M. Sobotov—Radenci—Mariborom. To bi nam preveč trbelo, da pa tak mislimo, ka tu tudi samo pri „nameravanji“ ostanejo, kak pri vsem drugom, kaj so nam obečavali. Nameravati dosta lahko, včiniti treba že enkrat kaj!

Dolarov cena kaple. Preminočega tjedena slednje dni so na borzi že samo 94—96 koron davali za nje.

Za svojo domače potrebo je dovoljeno žgati brez plačüvanja dace, kak je odredo finančni minister.

Naši siromaki dobijo po znižanój ceni zrnje, kak nam javljajo g. civ. komisar. Obrnite se zato siromaki z vüpanjom na njih i jih prosite zrnje, keliko potrebüjete.

Na državni gimnaziji v M. Soboti se bode vršilo vpisovanje v prvi gimnazijski razred dne 16., 17. in 18. septembra, vsakokrat od 8. vüre naprej. Sprijmejo se dečki (deklíce), ki so dopolnili 10. leto ali ga bodo dopolnili v l. 1920. Učenci (učenke), ki žele nanovo vstopiti v prvi razred, naj se zglasijo te dni pripeljani od svojih staršev pri gimnazijskom ravnateljstvu in naj prinesejo s seboj krstni list pa zadnješolsko izpričevalo (bizonyitvány.) Učencem, ki so doslej obiskovali te zavod, se je javiti dne 18. septembra. Šolsko leto 1920/21 se začne v ponedeljek, dne 20. septembra te den bo ob 8 vüri za kat. dijake slovesna sveta meša v župnijskoj cerkvi. Ravnateljstvo državne gimnazije.

Ne pozabite dati do 20. septembra štemplati svojih vojnih posojil (hadikölcsön).

Ponarejeni 20 dinarski bankovci krožijo med ljudstvom. Ti hamišni bankovci se spoznajo po tem, da na kükli mali krog je na njih dosta vekši in bole svetle farbe. Pazite!

Naše čete so popolnoma pobile Albance. Dosta Albancev pristašov Esad paše se pridružila k našoj vojski.

Horthy na boj hujška. Okoli hodi po orsagi i vojake na boj nagovarja. Na avstrijski meji se bodo vršili veliki manövri tak tudi pri jugoslavski meji.

Razglas.

Dolnja Lendavska hranilnica
za mestno okolico,

(Alsólendvavidéki Takarékpénztár) razgláša, da v Dolnji Lendavi na Glavnoj vulici (nasproti Pollakove trgovine) na lastnom grúnti stoječivi 2 hrambi se dne 19. septembra t. l. predpoldnom ob 1/2 12 vóri na javnoj licitacijih na mesti odata.

Natančnejša pojasnila se dobijo pri hranilnici v uradnih vórah.

Naročte si Novine.

Ivan Kokot

trgovina z mešanim blagom

(nasproti cerkve)

☛ Dolnja Lendava. ☛

Priporáča svojo veliko zalogo različnoga tkaninskoga blaga kakti:

Zefire, druke, šifon, káper, satene, belo platno, cajge za moške in ženske, štofe i. t. d.

V zalogi zmerom karbid kak tudi drúgo špecerejsko blago.

V zalogi galic, ličeje, mašinsko olje, cement v lagvah po 200 kg. Dobiva se tudi kamena i zmenjena solvse po najvišjih dnevnih cenah.

Točna podvorba.

Zmerne cene.

ameri-
kanske
vrste k
Grammofon
odaji šestista novi, malo rabljeni z 150 notami. 100 slovenski 50 vogrski, v Dugo-veški brgah (Bülhegy) pri Slivnjek Števani. Hiž. šte. 2.

Franc Seršen, trgovec v Ljutomeri pri cerkvi na zméroin veliko zbiró lepoga i močnoga blaga za moške i ženske obleke, štere odava po najzmernejših cenah. Pri Seršeni se dobi tudi vsevrstno svilo za mlinska sita (pahtine) po najnižšoj ceni.

Tisk: E. Balkanji Dolnja Lendava.

Gospodarska Zadruga za Prekmurje, Mursko Polje i Slovenske gorice r. z. z. o. z.

odáva: razne tkanine za moške i ženske obleke, vseh vrst začimbe, črevlje, usnje (leder), deske (blanje), stavbeni les (za cimpranje), poljedelske stroje (mašine).

Küpüje: pšenico, žito, kukorico, hajdino, proso, oves, kože, pač vse kmečke pridelke. Posredüje (pomaga küpiti) pri küpili vekših poljedelskih strojov, kak parnih mlatilnic (mašin za mlatiti), motorov i. t. d.

Pravico küpüvati i odavati zadrugi majo samo kotrige. Nove kotrige (člani) se sprijmejo v zadružnoj pisarni v Gornjoj Radgoni i pri vseh podržnicah.

Glavna trgovina i pisarna v Gornjoj Radgoni.

Podružnice: Gornja Radgona, Sobota, Cankova, Dolnja Lendava, Radgona, Križevci pri Ljutomeri (Lotmerki), Beltinci.